

29 Νοεμβρίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΞΕΝΗΣ ΞΕΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 583/91, 703/91, 711/91, 786/91, 787/91, 802/91, 804/91, 809/91, 813/91)

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική δικαστική απόφαση — Ενέργεια — Καταργεί *ex tunc* την ακυρωθείσα πράξη — Επανεξέταση — Κανόνες — Επί υπαλληλικής προσφυγής, προς αποκατάσταση της νομιμότητας στην υπαλληλική ιεραρχία απαιτείται, γενικά, αναδρομική ισχύς της νέας διοικητικής πράξης — Δέσμευση από τα πορίσματα της ακυρωτικής απόφασης κατά την επανεξέταση — Δεν εμποδίζεται η έκδοση ταυτόσημης πράξης — Επιτρεπόμενες νέες συστάσεις του Προϊσταμένου με βάση τη νομολογία — Έλεγχος της νομιμότητας της επανεξέτασης από το Δικαστήριο — Διαπίστωση παραβίασης των κανόνων της επανεξέτασης από την Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου στην κριθείσα περίπτωση — Τα πορίσματα από τις υποθέσεις *Αργυρίδης v. Δημοκρατίας*, και *Δρουσιώτης v. Δήμου Λατσιών* και η κριθείσα περίπτωση.
- 5
- 10
- 15
- 20
- Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Φύλλα Ποιότητας/Προαγωγής — Εφαρμογή της νομολογιακής αρχής ότι η ανυπαρξία εμπιστευτικών εκθέσεων υποψηφίων που δεν οφείλεται σε σφάλμα τους δεν συνιστά λόγο για τη μη συμπερίληψή τους μεταξύ των υποψηφίων προς προαγωγή.
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Υπαλληλική προσφυγή — Ακυρωτική δικαστική απόφαση επί υπαλληλικής προσφυγής — Συνέπειες — Κανόνες για τον κατάλογο υποψηφίων, τα προσόντα και τα σχέδια υπηρεσίας που εφαρμόζονται κατά την επανεξέταση —

Ανεπίτρεπτη παράβαση των αρχών της επανεξέτασης στην κριθείσα περίπτωση προαγωγών στην Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Η μετατόπιση του ουσιώδους χρόνου έπληξε τα συμφέροντα υποψηφίου υποχρεώνοντάς τον να συναγωνισθεί, κατ' άνιση μεταχείριση με υποψηφίους που δεν κατείχαν τα προσόντα κατά τον αρχικό ουσιώδη χρόνο. 5

Με τις συνεκδικασθείσες προσφυγές προσβλήθηκε το κύρος της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών. Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν προϊόν επανεξέτασης και η νομιμότητα της διεξαγωγής της επανεξέτασης αποτέλεσε το επίκεντρο της διαδικασίας. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Κατά πάγια νομολογία η ακυρωτική δικαστική απόφαση καταργεί εκ τυχόν την ακυρωθείσα πράξη, καθώς και τους λόγους που την στηρίζαν και επαναφέρει αυτοδικαίως τα πράγματα στο χρονικό σημείο που βρισκόνταν προτού η διοίκηση επιληφθεί του θέματος. Προς αποκατάσταση της νομικής και πραγματικής κατάστασης, η οποία θα υπήρχε εάν η ακυρωθείσα πράξη δεν είχε εκδοθεί και προς δημιουργία των νομικών καταστάσεων, σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου των οποίων η μη τήρηση επέφερε την ακυρότητα, η διοίκηση υποχρεούται να επανεξετάσει το ζήτημα και να προβεί σε νέα κρίση σύμφωνα με το νομικό και πραγματικό καθεστώς που υφίστατο κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης. Προς αποκατάσταση της νομιμότητας στην υπαλληλική ιεραρχία απαιτείται, γενικά, αναδρομική ισχύς της νέας διοικητικής πράξης. 15 20 25

Κατά την επανεξέταση η διοίκηση δεσμεύεται από τα πορίσματα στα οποία στηρίχθηκε η ακυρωτική απόφαση και εμποδίζεται να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των ζητημάτων τα οποία οδήγησαν την πράξη σε ακύρωση. 30

Η ανάκληση ή ακύρωση δεν εμποδίζει την έκδοση ταυτόσημης πράξης, εφόσον αυτή γίνεται μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης και εκτίμηση των ιδίων στοιχείων ή στοιχείων που υπήρχαν αλλά δεν είχαν ληφθεί υπόψη κατά την έκδοση της αρχικής. 35

2. Στην απόφαση *Δημοκρατία v. Πιτσιλλίδη* η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε νόμιμη και σύμφωνη με τις αρχές που διέπουν το ζήτημα της επανεξέτασης την ενέργεια της ΕΔΥ να καλέσει το νέο Προϊστάμενο των υποψηφίων να υποβάλει συστάσεις, εφόσον οι συστάσεις αυτές στηρίχθηκαν αποκλειστικά στα 40

στοιχεία και δεδομένα του ουσιώδους χρόνου και δεν αποτελούσαν στοιχεία νέα που δεν ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της ανακληθείσας πράξης.

- 5 Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, σε περιπτώσεις επανεξέτασης διοικητικών πράξεων, όπως η παρούσα, το Δικαστήριο ερευνά κατά πόσον τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε η διοίκηση κατά την έκδοση της επανεξετασθείσας πράξης, αποτελούσαν μέρος του πραγματικού καθεστώτος ή εάν αποτελούσαν στοιχεία
- 10 νέα που δεν ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης και τα οποία δεν θα μπορούσαν νόμιμα να ληφθούν υπόψη.
3. Η παρούσα περίπτωση δεν αποτελούσε, όπως λανθασμένα ισχυρίστηκε ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση, παράλειψη μη οφειλόμενης από το νόμο ενέργειας ή αποχή από τη λήψη απόφασης, αλλά μετά από μετατόπιση του χρόνου, θετική συμμόρφωση της Αρχής με επανεξέταση και επαναπλήρωση των τριών θέσεων που παρέμεναν κενές μετά από τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις.

- 15
- 20 Προς αποκατάσταση των πραγμάτων σύμφωνα με το δίκαιο στο σημείο στο οποίο βρισκόνταν πριν από την έκδοση της ακυρωθείσας διοικητικής απόφασης, η Αρχή όφειλε να αγνοήσει τα στοιχεία εκείνα που είχαν κηρυχθεί δικαστικά άκυρα και να βασίσει την κρίση της σε όσα νόμιμα στοιχεία υπήρχαν, πάντοτε στα
- 25 πλαίσια του ουσιώδους χρόνου.

Σχετική είναι η χωριστή απόφαση που εξέδωσε ο Δικαστής Πικής στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Ρένος Αγγυρίδης ν. Δημοκρατίας**.

- 30
- Επίσης στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών**, το Δικαστήριο έκρινε πως η επαναδιεξαγωγή συνεντεύξεων μετά από ανάκληση και επανεξέταση θέματος πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού, αποτελούσε νέο στοιχείο που δεν ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης και διαφώνησε με ισχυρισμό που προβλήθηκε ότι, χωρίς τις νέες συνεντεύξεις δεν θα μπορούσε να διεξαχθεί η δέουσα έρευνα για τους υποψήφιους.
- 35

- 40
4. Στην υπό κρίση περίπτωση, η ανυπαρξία εγκύρων ΦΠ/Π για τους υποψηφίους μέχρι το Νοέμβριο του 1985, δεν δικαιολογούσε την κρίση των υποψηφίων βάσει ΦΠ/Π, πολύ μεταγενέστερων του ουσιώδους χρόνου. Όπως έχει εξάλλου νομολογηθεί, η ανυπαρξία εμπιστευτικών εκθέσεων για τους υποψηφίους που δεν οφείλεται

σε σφάλμα τους, δεν συνιστά λόγο για τη μη συμπερίληψή τους μεταξύ των υποψηφίων για σκοπούς προαγωγής.

5. Περαιτέρω, το επιχείρημα πως η σύγκριση των υποψηφίων με βάση τα μεταγενέστερα στοιχεία κρίσεως ήταν μόνο ακαδημαϊκής σημασίας και άφησε ανεληθέραστο το συμφέρον του αιτητή, δεν μπορεί, να τύχει εφαρμογής στα γεγονότα και περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης, για το λόγο ότι, η ανυπαρξία εγκύρων ΦΠ/Π για τους υποψηφίους κατά τον πρώτο ουσιώδη χρόνο, αποστέρησε ουσιαστικά το Δικαστήριο οιαδήποτε νομίμων και ομοιογενών στοιχείων σύγκρισης των δύο καθεστώτων, κατέστησε δε, ελλείψει μέσων, πρακτικά ανέφικτο τον έλεγχο της επίδρασης που άσκησε η παρατυπία στη λήψη της τελικής απόφασης, κατά συνέπεια, η προσέγγιση του θέματος με βάση την απόφαση *Μερόπη Κολοकाσιδου v. ΑΤΗΚ*, δεν θα ακολουθηθεί. 5
10
6. Σαν συνέπεια της παντελούς εξαφάνισης της ακυρωθείσας πράξης και της επαναφοράς των πραγμάτων στο σημείο που βρίσκονταν πριν από την έκδοσή της (*status quo ante*), μοναδικοί υποψήφιοι οι οποίοι δικαιούνται κρίσεως κατά την επανεξέταση, είναι όλοι όσοι ήταν υποψήφιοι κατά την πρώτη εξέταση του θέματος. Πρόσωπα τα οποία δεν βρίσκονταν μεταξύ των αρχικών υποψηφίων, δεν μπορούν να συγκαταλεγούν εκ των υστέρων και δεν έχουν έννομο συμφέρον προσβολής πράξεως διορισμού ή προαγωγής, που έγινε σαν αποτέλεσμα της επανεξέτασης. Είναι επίσης καθιερωμένη αρχή πως η εξέταση της κατοχής των προσόντων από τους υποψηφίους γίνεται με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας που ίσχυαν κατά την πρώτη εξέταση του θέματος και όχι με βάση μεταγενέστερα αυτής τροποποιημένα Σχέδια Υπηρεσίας. 20
25
30
7. Ενώ το Συμβούλιο Προσωπικού εν προκειμένω είχε αρχικά αποφασίσει την πλήρωση σε ξεχωριστή διαδικασία των τριών θέσεων του 1982 και 1985, στη συνέχεια αποφάσισε, με το σκεπτικό ότι το μεσολαβούν διάστημα μεταξύ της 30.12.87 και 1.1.88 ήταν πολύ μικρό, την συνεξέταση της πλήρωσης των θέσεων αυτών και των θέσεων του 1987 σε μια κοινή διαδικασία. Προς το σκοπό αυτό το Συμβούλιο κατάρτισε κατάλογο στον οποίο περιέλαβε δεκαεπτά υποψηφίους, οι οποίοι κατά την 30.12.87 ή/και 1.1.88, είχαν συμπληρώσει την απαιτούμενη από τους Κανονισμούς τριετή υπηρεσία στο βαθμό του Τομεάρχη. Στον κατάλογο αυτό Τομεαρχών, ο οποίος περιέχεται στα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου, είναι φανερό ότι περιλήφθηκαν τόσο υποψήφιοι οι οποίοι κατά το 1982 και 1985 είχαν συμπληρώσει τριετή υπηρεσία στο βαθμό του Τομεάρχη όσο και υποψήφιοι που δεν κατεί- 35
40

χαν το προσόν αυτό κατά τους πιο πάνω ουσιαστικούς χρόνους. Οι υποψήφιοι αυτοί συγκρίθηκαν μεταξύ τους και αξιολογήθηκαν, τέλος δε δόθηκε μια συμβουλή προς την Αρχή για την πλήρωση και των επτά κενών θέσεων.

5

Στη συνέχεια το Συμβούλιο αφού διαπίστωσε πως οι υποψήφιοι που κατείχαν τα ελάχιστα προσόντα κατά την 1.6.88 ήταν οι ίδιοι με τους υποψηφίους του πιο πάνω καταλόγου, υιοθέτησε την αξιολόγηση και σύγκριση στην οποία προέβη για την παροχή συμβουλής προς πλήρωση των επτά θέσεων και αποφάσισε να συμβουλευτεί την Αρχή να προχωρήσει στην πλήρωση των τριών θέσεων του 1988 από τον ίδιο κατάλογο υποψηφίων.

10

Ακολούθως ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής, λαμβάνοντας υπόψη τα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου Προσωπικού, προχώρησε και υπέβαλε μια κοινή εισήγηση προς την Αρχή, συστήνοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη για προαγωγή στις δέκα θέσεις.

15

Τέλος το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, στη συνεδρίασή του της 12.6.91, αφού συνέκρινε όλους τους υποψηφίους μεταξύ τους, έκρινε πως τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν και αποφάσισε την προαγωγή τους στις δέκα επίδικες θέσεις.

20

Στην υπό κρίση υπόθεση οι δύο διαδικασίες προαγωγής που ακολουθήθηκαν ήταν μεταξύ τους άρρηκτα συνδεδεμένες, αφού από τον ίδιο κατάλογο υποψηφίων κρίθηκαν και συγκρίθηκαν προσοντούχοι με μη προσοντούχους υποψηφίους κατά τους ουσιαστικούς χρόνους. Οι καθ'ων η αίτηση παραβίασαν το καθεστώς της επανεξέτασης αναμειγνύοντας και συνεξετάζοντας τέσσερις διαφορετικές διαδικασίες διαφορετικών πραγματικών καθεστώτων σε μια κοινή προαγωγική διαδικασία. Η παρατυπία που είχε επιφοχωρήσει κατά την πλήρωση των επτά θέσεων, επηρέασε και την επόμενη διαδικασία πλήρωσης των τριών θέσεων, εφόσον η αξιολόγηση, σύγκριση και τελική επιλογή υποψηφίων έγινε από τον ίδιο κοινό κατάλογο. Εάν οι καθ'ων η αίτηση δεν παραβίαζαν το ουσιαστικό καθεστώς της επανεξέτασης, υπήρχε σοβαρή πιθανότητα ο τελικός κατάλογος των επικρατεστέρων υποψηφίων να ελάμβανε διαφορετική μορφή.

30

35

40

Δεν προτίθεται να υπεισέλθω στην εξέταση του ζητήματος των δικαιουμένων σε κρίση υποψηφίων κατά τους ουσιαστικούς χρόνους, έργο το οποίο ανήκει στην αρμοδιότητα της διοικητικής αρχής.

Το επιχείρημα που προβλήθηκε πως η μεταφορά των θέσεων άφησε ανεπηρέαστο το δικαίωμα του αιτητή στην προσφυγή 711/91 για υποψηφιότητα, δεν μπορεί να ευσταθήσει. Η αντίθετη θέση που υποστηρίχθηκε, ότι η χρονική μεταφορά των θέσεων του 1982 και 1985 υπέβαλε τον αιτητή σε άνιση μεταχείριση, υποχρεώνοντάς τον να συναγωνισθεί με ανθυποψηφίους του οι οποίοι κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν κατείχαν τα προσόντα, γίνεται αποδεκτή.

5

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Νικολάου κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ. (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684,

P.I.K. κ.ά. v. Καραγιώργη κ.ά., (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,

15

Alvanis v. CY.T.A. (1984) 3 C.L.R. 42,

Alvanis v. CY.T.A. (1985) 3 C.L.R. 2695,

20

Χριστοδουλίδης κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1029,

Christodoulides a.o. v. CY.T.A.(1988) 3 C.L.R. 1162,

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163,

25

Mytides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 737,

Βανέζης κ.ά. v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522,

30

Λίωνας κ.ά. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,

Δημοκρατία v. Στυλιανού κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427,

Δημοκρατία v. Πιτσιλλίδη κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330,

35

Δημοκρατία v. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47,

Δημητριάδης κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582,

40

Ορθοδόξου κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2374,

Αργυρίδης v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 376,

Δημητριάδης v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2030,

Κλεάνθους κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 783,

5 Συμειωνίδου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 258,

Δρουσιώτης v. Δήμου Λατσιών (1992) 3 Α.Α.Δ. 437,

10 Νικολάου κ.ά. v. Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών (1992)
4 Α.Α.Δ. 4444,

Τραπελίδης v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1861,

Αλβάνη v. Α.ΤΗ.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 717,

15

Κολοκασίδου v. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801,

Constantinou v. Greek Communal Chamber (1965) 3 C.L.R. 96,

20

Vonditsianos a.o. v. Republic (1969) 3 C.L.R. 83,

Kitromelides a.o. v. Republic (1975) 3 C.L.R. 531,

Ioannides a.o. v. Republic (1979) 3 C.L.R. 628,

25

Ieronymides a.o. v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2424,

Πρέζας v. E.E.Y. (1989) 3 Α.Α.Δ. 2304,

30

Δημητρίου v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2155,

Γρηγορίου v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1239.

Προσφυγές

35

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση Αρχής με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών, αναδρομικά.

40

Α. Κωνσταντίνου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 583/91.

Α. Πασχαλίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 703/91.

Α. Λαδάς, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 711/91.

Ε. Ευσταθίου, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 786/91 και 787/91.

Θ. Ιωαννίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 802/91.

5

Τ. Παπαδόπουλος, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 804/91, 809/91 και 813/91.

Κ. Χ'ΐωάννου, για την Καθ' ης η αίτηση.

10

Π. Πολυβίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Κ. Χριστοδουλίδη σε όλες τις Υποθέσεις.

Α. Πασχαλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Χ. Περιλλέους, στις Υποθέσεις 583/91, 711/91, 786/91, 787/91 και 809/91.

15

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές, που συνεκδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης, έξι από τους οκτώ αιτητές προσβάλλουν την απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών Χρίστου Τσιάππα, Νίκου Τιμοθέου, Φώτιου Σαββίδη, Άρπαλου Κυπριανού, Μιχαήλ Οικονομίδη, Χριστόδουλου Δημητρίου και Κυριάκου Χριστοδουλίδη, στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών, αναδρομικά από 1.1.88 και των ενδιαφερομένων μερών Αντωνίου Πάρπα, Κλεάνθη Σολέα και Χαράλαμπος Περιλλέους, στην ίδια θέση, αναδρομικά από 1.6.88.

20

25

Δύο από τους αιτητές, οι Κλεάνθης Σολέας και Χαράλαμπος Περιλλέους, που προάχθηκαν, προσβάλλουν το μέρος της απόφασης που αφορά την ημερομηνία έναρξης της προαγωγής τους και ισχυρίζονται πως αυτή θα έπρεπε να ήταν η 30.12.87 και όχι η 1.6.88.

30

Τρεις από τους αιτητές, οι Χ'ΐγιάννης, Κορκοριάν και Ανδρέου, δεν συμπεριλήφθηκαν στον κατάλογο των προακτέων υποψηφίων, ως μη κατέχοντες το απαιτούμενο από τον Καν. 10(4) προσόν της τριετούς υπηρεσίας στον αμέσως προηγούμενο κατεχόμενο βαθμό, του Τομέαρχη. Οι αιτητές ισχυρίστηκαν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του Καν. 56(7)(β) εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση και οι καθ' ων η αίτηση έλλειψη έννομου συμφέροντος των αιτητών για προσβολή της επίδικης πράξης.

35

40

Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν το αποτέλεσμα επανεξέτασης της πλήρωσης δέκα κενών θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρε-

σιών μετά από ανάκληση προηγούμενης απόφασης ημερ. 19.10.90 (συνεδρίαση Δ.Σ. αρ. 32/90), με την οποία προάχθηκαν οι ίδιοι λειτουργοί, προς συμμόρφωση με τις ακυρωτικές αποφάσεις που έκριναν τη συγκρότηση των Διοικητικών Συμβουλίων των Ημικρατικών Οργανισμών με βάση το Ν. 149/88, ως αντισυνταγματική (βλ. *Τάκης Νικολάου κ.ά. v. Α.ΤΗ.Κ.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1684 και *P.I.K. κ.ά. v. Καραγιώργη κ.ά.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159).

5 Η εξέταση της νομιμότητας των επίδικων προαγωγών είναι άρρηκτα συνυφασμένη με το ιστορικό της δημιουργίας των δέκα θέσεων, το οποίο στο στάδιο αυτό θα παραθέσω.

15 Με απόφαση του Συμβουλίου της Αρχής ημερ. 27.10.82, προάχθηκαν σε δύο θέσεις Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών οι Άρπαλος Κυπριανού και Σάββας Μουρουζίδης. Μετά από προσφυγή που καταχώρισε ο αιτητής στην παρούσα υπόθεση Ελπιδοφόρος Αλβάνης, οι προαγωγές αυτές ακυρώθηκαν για παράλειψη διεξαγωγής της δέουσας έρευνας στα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων (βλ. *Alvanis v. CY.T.A.* (1984) 3 C.L.R. 42).

20 Μετά από επανεξέταση του θέματος στα πλαίσια του νομικού και πραγματικού καθεστώτος της 27.10.82, το Συμβούλιο της Αρχής επαναπροήγαγε στις δύο θέσεις τους ίδιους υποψηφίους. Ο Ελπιδοφόρος Αλβάνης επαναπροσέβαλε τις προαγωγές, αλλά σε κάποιο στάδιο της διαδικασίας απέσυρε την προσφυγή του εναντίον του Σάββα Μουρουζίδη. Με την απόφαση, *Alvanis v. CY.T.A.* (1985) 3 C.L.R. 2695, το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την προαγωγή του Α. Κυπριανού, για το λόγο ότι, το Διοικητικό Συμβούλιο, κατά τη διενέργεια των προαγωγών, είχε στηριχθεί σε Φύλλα Ποιότητας/Προαγωγής, που συντάχθηκαν καθ' υπέρβαση των Κανονισμών, Καν. 23(4) της ΚΔΠ 220/82.

35 Στις 30.5.85, η Αρχή προχώρησε στην πλήρωση δύο θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών που αφορούσαν, μια θέση την οποία είχε αρχικά καταλάβει ο Σάββας Μουρουζίδης και μια νέα που δημιουργήθηκε με τον προϋπολογισμό του 1985. Τις θέσεις αυτές κατέλαβαν οι Χρίστος Τσιάππας και Χριστόδουλος Δημητρίου. Με την απόφαση στην υπόθεση *Κυριάκος Χριστοδουλίδης και Ελπιδοφόρος Αλβάνης v. Α.ΤΗ.Κ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1029 οι προαγωγές αυτές ακυρώθηκαν για το λόγο ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής λαμβάνοντας την επίδικη απόφαση, είχε στηριχθεί στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα έτη 1982-1985, που ήταν άκυρες.

40 Με τον προϋπολογισμό του 1987 δημιουργήθηκαν τέσσερις πρό-

σθετες θέσεις Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών. Οι θέσεις αυτές καθώς και μια που είχε αρχικά καταλάβει ο Α. Κυπριανού, η προαγωγή του οποίου ακυρώθηκε (βλ. *Alvanis v. CY.T.A.* (1984) 3 C.L.R. 42), πληρώθηκαν στις 30.12.87 με τις προαγωγές των Α. Κυπριανού από 1.1.86 και Α. Χρ. Πάρπα, Χαρ. Περικλέους, Κλ. Σολέα και Ξ. Ξενίδη, από 30.12.87.

5

Οι πιο πάνω προαγωγές προσβλήθηκαν στο Ανώτατο Δικαστήριο, αλλά η Αρχή ανακάλεσε τη σχετική απόφασή της πριν από την έκδοση δικαστικής απόφασης. Ανεξάρτητα από την ανάκληση, το Δικαστήριο προχώρησε στην εκδίκαση της υπόθεσης και ακύρωσε τις προαγωγές, λόγω παράλειψης αιτιολόγησης εκ μέρους της Αρχής της παρέκκλισης από τις συστάσεις του Συμβουλίου Προσωπικού, παράλειψης σύγκρισης των υποψηφίων μεταξύ τους και παράλειψης αιτιολόγησης της επίδικης απόφασης (βλ. *Kyriakos Christodoulides & Micael Economides v. CY.T.A.* (1988) 3 C.L.R. 1162).

10

15

Στη συνεδρίασή της με αρ. 32/90, ημερ. 19.10.90, η Αρχή επανεξέτασε το θέμα πλήρωσης δέκα θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και αποφάσισε την προαγωγή σ' αυτές των Χρίστου Τσιούπα, Ν. Τιμοθέου, Φ. Σαββίδη, Α. Κυπριανού, Μ. Οικονομίδη, Χ. Δημητρίου και Κ. Χριστοδουλίδη από 1.1.88, καθώς και των Α. Πάρπα, Κ. Σολέα και Χ. Περικλέους από 1.6.88. Οι προαγωγές αυτές κοινοποιήθηκαν στο προσωπικό με εγκύκλιο της Αρχής ημερ. 11.11.90.

20

25

Οι πιο πάνω αποφάσεις προαγωγής λήφθηκαν, όπως προαναφέρθηκε, ενόσω το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής λειτουργούσε με αντισυνταγματική συγκρότηση.

Για το λόγο αυτό, στη συνεδρίασή του με αρ. 18/91 και ημερ. 30.5.91, το Συμβούλιο, αφού εξέτασε τις προσφυγές που επικραμούσαν εναντίον των πιο πάνω προαγωγών, αποφάσισε την ανάκλησή τους καθώς και τη λήψη νέας συμβουλής από το Συμβούλιο Προσωπικού, με σκοπό την επανεξέταση του θέματος πλήρωσης των θέσεων, σύμφωνα με το πραγματικό και νομικό καθεστώς της κάθε μιας από τις αρχικές αποφάσεις προαγωγής.

30

35

Αναφορικά με τις τρεις θέσεις που είχαν αρχικά πληρωθεί κατά το 1982 και 1985, το Συμβούλιο επεσήμανε ότι, λόγω της ανυπαρξίας έγκυρων ΦΠ/Π κατά τον ουσιώδη χρόνο, δεν υπήρχαν τα εχέγγυα για σωστή κρίση και λήψη απόφασης για την πλήρωσή τους και για το λόγο αυτό αποφάσισε, διαφανούντος ενός μέλους, τη μεταφορά τους σε χρόνο μεταγενέστερο του ουσιώδους.

40

5 Συμπερασματικά, το Συμβούλιο αποφάσισε την επανεξέταση των τεσσάρων θέσεων που είχαν αρχικά πληρωθεί στις 30.12.87 με βάση το καθεστώς της 30.12.87, των τριών θέσεων που είχαν πληρωθεί το 1982 και 1985 με βάση το καθεστώς της 1.1.88, οπότε υπήρχαν τα
 5 εχέγγυα για σωστή κρίση και των τριών κενών θέσεων της διάρθρωσης προσωπικού του 1988 σύμφωνα με τα δεδομένα της 1.6.88.

10 Σύμφωνα με τον Καν. 10(5) των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Κανονισμών του 1982, Κ.Δ.Π. 220/82, όπως τροποποιήθηκαν, “προ πάσης προαγωγής η Αρχή ζητεί την συμβουλήν του Συμβουλίου Προσωπικού και τας εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντού ή του αναπληρωτού του”.

15 Η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού προς την Αρχή δόθηκε σε δύο διαδοχικές συνεδριάσεις ημερ. 3.6.91.

20 Στη συνεδρίαση αρ. 11/91, το Συμβούλιο Προσωπικού ασχολήθηκε με το θέμα, “Ανάκληση της πράξεως προαγωγής στις επτά (7) θέσεις Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού (Απόφαση της Αρχής, αρ. πρακτικού 96/91 - 30.5.91 της 18/91 συνεδριάσεώς της). Συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού προς την Αρχή για την πλήρωση των επτά (7) θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού”.

25 Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου έκαμε αναδρομή στο ιστορικό των θέσεων και ανέφερε πως οι επτά θέσεις αφορούσαν, α) τις τέσσερις από τις πέντε θέσεις που είχαν αρχικά πληρωθεί το 1987 με ισχύ από 30.12.87 και οι οποίες στη συνέχεια αναλήφθηκαν και ακυρώθηκαν με την απόφαση στην προσφυγή 19/88 και β) τις τρεις θέσεις που είχαν πληρωθεί πριν από την 8.11.85, ημερομηνία κατά την οποία υιοθετήθηκε από την Αρχή το νέο ΦΠ/Π, και που αφορούσαν μια θέση που είχε αρχικά πληρωθεί στις 27.10.82 με την προαγωγή του Α. Κυπριανού και ακυρώθηκε δύο φορές και δύο θέσεις του 1985, μία η οποία είχε αρχικά πληρωθεί και ακυρώθηκε το 1984, επαναπληρώθηκε το 1985 και ακυρώθηκε το 1989 με την απόφαση **Κ. Χριστοδουλίδης και Ε. Αλβάνης ν. Α.ΤΗ.Κ.** (ανωτέρω), καθώς και μία θέση του προϋπολογισμού του 1985, η οποία πληρώθηκε για πρώτη φορά το 1985 και η οποία επίσης ακυρώθηκε με την πιο πάνω απόφαση.

40 Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ανέφερε πως η παροχή συμβουλής προς την Αρχή για τις τέσσερις, με στοιχείο (α) ανωτέρω, θέσεις, θα πρέπει να γίνει με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της 30.12.87 και για τις τρεις, με στοιχείο (β) ανωτέρω, θέσεις, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της 1.1.88, ημερομηνία κατά την οποία υπήρχαν τα εχέγγυα σωστής κρίσεως.

Επειδή το χρονικό διάστημα που μεσολαβούσε μεταξύ της 30.12.87 και της 1.1.88 ήταν, όπως ανέφερε, πολύ μικρό, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ζήτησε από τον Εισηγητή να πληροφορήσει το Συμβούλιο κατά πόσο το νομικό και πραγματικό καθεστώς που επικρατούσε στις 30.12.87, ήταν το ίδιο με εκείνο της 1.1.88 ή είχε διαφοροποιηθεί.

5

Ο εισηγητής πληροφόρησε το Συμβούλιο πως το καθεστώς της 30.12.87 και της 1.1.88 ήταν το ίδιο.

10

Όσον αφορά το πραγματικό καθεστώς, ο εισηγητής ανέφερε πως εκτός από την αφαίρεση των ονομάτων δύο αφυπηρηθέντων υποψηφίων και το γεγονός ότι για ορισμένους υπαλλήλους υπήρχε ένα περισσότερο ΦΠ/Π, που αφορούσε την περίοδο υπηρεσίας τους από την 1.1.87 μέχρι την 31.12.87, καμιά άλλη διαφορά δεν υπήρχε μεταξύ του πραγματικού καθεστώτος της 30.12.87 και 1.1.88.

15

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ανέφερε ότι, επειδή δεν υπήρχε οποιαδήποτε ουσιαστική διαφορά μεταξύ των δύο καθεστώτων, το Συμβούλιο θα προχωρούσε στην εξέταση των επτά κενών θέσεων από κοινού, δίδοντας μόνο μία συμβουλή προς την Αρχή.

20

Το Συμβούλιο, αφού έλαβε υπόψη τις παραγράφους 3(A) και 3(B) του Καν. 4 των Κανονισμών, που αφορούν τους βαθμούς του Ανώτατου και Ανώτερου Προσωπικού, σε συσχέτισμό με τις παραγράφους (1) και (4) του Καν. 10, όπως τροποποιήθηκε, οι οποίοι θέτουν ως προϋπόθεση για προαγωγή στον ανώτερο βαθμό τη συμπλήρωση τριετίας στον κατεχόμενο βαθμό, προχώρησε στον καταρτισμό του καταλόγου των υποψηφίων, οι οποίοι στις 30.12.87 ή/και στις 1.1.88, είχαν συμπληρώσει τριετία στο βαθμό του Τομεάρχη.

25

30

Στον κατάλογο αυτό περιλαμβάνονταν όλοι οι διάδικοι στην παρούσα υπόθεση, εκτός από τους αιτητές στις προσφυγές 787/91, 809/91, 804/91 & 802/91.

35

Ακολούθως το Συμβούλιο προχώρησε στη μελέτη των βαθμολογιών, των παρατηρήσεων και των συστάσεων των Προϊσταμένων στα ΦΠ/Π των 17 κρινόμενων υποψηφίων, για την περίοδο από το Νοέμβριο του 1985 μέχρι την 1.1.88. Επίσης μελέτησε και τα μέχρι της 30.12.87-1.1.88 άλλα στοιχεία των προσωπικών φακέλων των 17 υποψηφίων που κρίθηκαν ότι κατείχαν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα του Καν. 8(1)(Α)(α) ή πληρούσαν το Σχέδιο Υπηρεσίας του Ανώτερου Μηχανικού που ίσχυε και εφαρμόζετο για το προσωπικό που είχε προσληφθεί στην υπηρεσία της Αρχής πριν από την 13.5.72.

40

- Από την εξέταση του περιεχομένου των φακέλων των υποψηφίων το Συμβούλιο διαπίστωσε πως υπήρχαν στην υπηρεσία της Αρχής κατάλληλοι υποψήφιοι γι' αυτό και δεν θεώρησε αναγκαίο να συμβουλευτεί την Αρχή να προχωρήσει σε πρόσληψη με βάση τους Καν. 6 και 7 ή σε κατ' εξαίρεση εξέταση περιπτώσεων υπαλλήλων που δεν είχαν συμπληρώσει τριετία στον κατεχόμενο βαθμό ή κατείχαν βαθμό κατώτερο του Τομέαρχη με βάση τη δεύτερη παράγραφο του Καν. 10(4), όπως τροποποιήθηκε.
- 5
- 10 Στη συνέχεια το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη στο σύνολό τους τα κριτήρια του Καν. 10(7), όπως τροποποιήθηκε, προχώρησε σε αξιολόγηση και σύγκριση των 17 υποψηφίων μεταξύ τους.
- 15 Με βάση τις παρατηρήσεις στις οποίες προέβη και οι οποίες καταγράφηκαν στο σχετικό πρακτικό, το Συμβούλιο αποφάσισε να αφαιρέσει από τον κατάλογο των υποψηφίων τα ονόματα των Ε. Αλβάνη, Α. Αδαμίδη, Α. Ξενοφώντος και Β. Χρίστου.
- 20 Στη συνέχεια κλήθηκε ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής και Κρίνων Λειτουργός των υποψηφίων Πάρπα, Περικλέους και Χριστοδουλίδη, κατά την περίοδο 1985-1988, προς παροχή διευκρινίσεων αναφορικά με κάποια σχόλια στα ΦΠ/Π των υποψηφίων αυτών κατά την πιο πάνω περίοδο.
- 25 Ακολούθησε περαιτέρω αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων μεταξύ τους και στη συνέχεια αποφασίστηκε η αφαίρεση από τον κατάλογο, των ονομάτων των υποψηφίων Τσερκέζου, Ξενίδη και Βραχίμη, για τους λόγους που καταγράφηκαν στο σχετικό πρακτικό.
- 30 Τέλος το Συμβούλιο αποφάσισε να παραμείνουν στον κατάλογο των επικρατεστέρων και καταλληλοτέρων υποψηφίων τα ονόματα των ενδιαφερομένων μερών στην παρούσα υπόθεση και χωρίς να προχωρήσει σε κατάταξή τους κατά σειρά προτεραιότητας, αποφάσισε ομόφωνα να συμβουλευτεί την Αρχή να προβεί στην πλήρωση των επτά κενών θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού από τον πιο πάνω κατάλογο υποψηφίων.
- 35
- 40 Στη συνεδρίασή του με αρ. 12/91, το Συμβούλιο ασχολήθηκε με το θέμα παροχής συμβουλής προς την Αρχή για την πλήρωση τριών θέσεων Υποδιευθυντή, του Προϋπολογισμού του 1988, οι οποίες επαρουσιάζοντο και στους Προϋπολογισμούς του 1989 και 1990 και οι οποίες κενώθηκαν μετά από ανάκληση της σχετικής πράξης προαγωγής λόγω αντισυνταγματικής συγκρότησης του οργάνου που την

εξέδωσε.

Στις θέσεις αυτές είχαν προαχθεί οι υποψήφιοι, Α. Πάρπας, Κλ. Σολέας και Χ. Περωκλέους, από 1.6.88.

5

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Προσωπικού ανέφερε πως η παροχή συμβουλής προς την Αρχή για τις πιο πάνω θέσεις θα γίνετο, σύμφωνα με την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της 30.3.90, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της 1.6.88 και θα εξετάζοντο όλες οι περιπτώσεις των υποψηφίων, οι οποίοι κατείχαν κατά την ημερομηνία αυτή τη θέση Τομέαρχη.

10

Μετά από μελέτη των στοιχείων των φακέλων, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι δεκαπέντε υποψήφιοι Τομέαρχες κατείχαν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέποντο από τους Κανονισμούς και προχώρησε σε αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων αυτών μεταξύ τους.

15

Στη συνέχεια το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι,

20

α) Τον κατάλογο των υποψηφίων της υπό εξέταση υποθέσεως τον αποτελούν οι ίδιοι υποψήφιοι (εκτός των δύο που απυπλήρησαν στις 31.12.1987), οι οποίοι βρίσκονται και στον κατάλογο των υποψηφίων της υποθέσεως που εξέτασε το Συμβούλιο Προσωπικού με το πρακτικό με αριθμό 11/91-3.6.91, δηλαδή δεν περιλαμβάνει νέους υποψηφίους.

25

β) Το Συμβούλιο Προσωπικού στην υπόθεση που εξετάστηκε με βάση το πρακτικό με αριθμό 11/91, αξιολόγησε τους υποψηφίους με βάση τα ΦΠ/Π της περιόδου Νοεμβρίου 1985 μέχρι 1 Ιανουαρίου 1988 και το περιεχόμενο του προσωπικού τους φακέλου μέχρι την 1 Ιανουαρίου 1988.

30

γ) Το Συμβούλιο Προσωπικού εξέτασε και τα ΦΠ/Π του Απριλίου 1988 και τα άλλα στοιχεία της περιόδου από 2 Ιανουαρίου 1988 μέχρι 1 Ιουνίου 1988 τα οποία περιέχονται στον προσωπικό φάκελο του καθενός από τους υποψηφίους που εξετάζονται στην περίπτωση αυτή, δηλαδή της παροχής συμβουλής από το Συμβούλιο Προσωπικού προς την Αρχή προς πλήρωση των τριών θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της 1 Ιουνίου 1988. Το Συμβούλιο Προσωπικού παρατήρησε ότι τα από 2.1.1988 μέχρι 1.6.88 νέα στοιχεία των υποψηφίων, δε διαφοροποιούν την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψη-

35

40

φίων μεταξύ τους, όπως έγινε με βάση το πρακτικό με αριθμό 11/91.”

5 Με βάση τα πιο πάνω δεδομένα το Συμβούλιο υιοθέτησε το περιεχόμενο της αξιολόγησης και σύγκρισης των υποψηφίων όπως περιέχεται στο πρακτικό με αρ. 11/91 και αποφάσισε ομόφωνα να συμβουλευτεί την Αρχή να προχωρήσει στην πλήρωση των τριών κενών θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού από τους επιλαχόντες του καταλόγου των δέκα επικρατεστέρων υποψηφίων που περιλαμβάνεται στο πιο πάνω πρακτικό.

15 Ο Γενικός Διευθυντής στην εισήγηση την οποία υπέβαλε προς την Αρχή με έγγραφο ημερ. 11.6.91, σύστησε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά σειρά προτεραιότητας, λαμβάνοντας υπόψη τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού με αρ. 11/91 και 12/91, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, καθώς και τις προσωπικές του διαπιστώσεις αναφορικά με την απόδοση και επίδοση των υποψηφίων.

20 Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής επελήφθη του θέματος πλήρωσης των επιδίκων θέσεων στη συνεδρίασή του με ημερ. 12.6.91.

25 Το Συμβούλιο προέβη, όπως ανέφερε στο σχετικό πρακτικό, σε διεξοδική συζήτηση όλων των δεδομένων για τους υποψηφίους, έλαβε υπόψη τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και προέβη σε σχόλια και παρατηρήσεις αναφορικά με ένα έκαστο των υποψηφίων.

30 Το Συμβούλιο αφού συνέκρινε όλους τους υποψηφίους μεταξύ τους, έκρινε, με μια διαφωνία και μια αποχή, ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν από κάθε άποψη οι καταλληλότεροι υποψήφιοι προς πλήρωση των θέσεων και αποφάσισε να προσφέρει σ' αυτούς προαγωγή.

35 Στη συνέχεια το Συμβούλιο αποφάσισε να αναθεωρήσει προηγούμενη απόφασή του για πλήρωση τεσσάρων θέσεων από 30.12.87, τριών από 1.1.88 και τριών από 1.6.88. Αφού έλαβε υπόψη ότι με τα επιπλέον ΦΠ/Π που συμπληρώθηκαν για ορισμένους υποψηφίους μεταξύ της 30.12.87 και 1.1.88, δεν ενδιαφοροποιείτο ο κατάλογος των κρινόμενων υποψηφίων και ότι η χρονική διαφορά μεταξύ των 40 δύο ημερομηνιών ήταν ασήμαντη, αποφάσισε, με μια αποχή, να προσφέρει προαγωγή στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού στους Χ. Τσιάππα, Ν. Τιμοθέου, Κ. Χριστοδουλίδη, Φ. Σαββίδη, Α. Κυπριανού, Μ. Οικονομίδα και Χ. Δημητρίου από 1.1.88 και στους Α. Πάρπα, Κ. Σολέα και Χ. Περικλέους από 1.6.88.

Αποτέλεσε βασική εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή στην προσφυγή 711/91, Ελπιδοφόρου Αλβάνη, πως η χρονική μεταφορά των θέσεων του 1982 και 1985 στο πραγματικό καθεστώς της 1.1.88 και η συνεξέταση της πλήρωσής τους μαζί με τις τέσσερις θέσεις του 1987, αποτελούσε ενέργεια παράνομη και αντίθετη προς τις αρχές που διέπουν το ζήτημα της επανεξέτασης ακυρωθεισών διοικητικών πράξεων.

5

Σύμφωνα με την ίδια εισήγηση, ο αιτητής υπέστη ζημιά από την πιο πάνω ενέργεια της Αρχής, για το λόγο ότι υποχρεώθηκε να συναγωνιστεί και συγκριθεί με ανθυποψηφίους του, οι οποίοι κατά τους ουσιαστικούς χρόνους δεν κατείχαν τα ελάχιστα προσόντα και δεν edικαιούνται κρίσεως.

10

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση στη γραπτή του αγόρευση δήκτηκε πως ο αιτητής Αλβάνης ήταν ο μόνος υποψήφιος τόσο κατά το 1982 όσο και κατά το 1985, μαζί με τα ενδιαφερόμενα μέρη 1, 4 και 6, ενώ τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη και οι αιτητές δεν ήταν, υπέβαλε όμως πως η χρονική μεταφορά των τριών θέσεων στο καθεστώς της 1.1.88, ήταν δικαιολογημένη από την έλλειψη νομίμων ΦΠ/Π και εχεγγύων για σωστή κρίση κατά τους ουσιαστικούς χρόνους, από την ύπαρξη νομοθετικής εξουσιοδότησης μέσω του προϊπτολογισμού του 1988, για πλήρωση των εν λόγω θέσεων και από την απουσία οποιασδήποτε υποχρέωσης της Αρχής για επαναπλήρωση θέσεων μετά από ακυρωτικές αποφάσεις, οι οποίες δεν επιλύουν ζητήματα ουσιαστικής νομιμότητας των διοικητικών πράξεων.

15

20

25

Κατά πάγια νομολογία η ακυρωτική δικαστική απόφαση καταργεί ex tunc την ακυρωθείσα πράξη, καθώς και τους λόγους που την στηρίζαν και επαναφέρει αυτοδικαίως τα πράγματα στο χρονικό σημείο που βρίσκονταν προτού η διοίκηση επιληφθεί του θέματος. Προς αποκατάσταση της νομικής και πραγματικής κατάστασης, η οποία θα υπήρχε εάν η ακυρωθείσα πράξη δεν είχε εκδοθεί και προς δημιουργία των νομικών καταστάσεων, σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου των οποίων η μη τήρηση επέφερε την ακυρότητα, η διοίκηση υποχρεούται να επανεξετάσει το ζήτημα και να προβεί σε νέα κρίση σύμφωνα με το νομικό και πραγματικό καθεστώς που υφίστατο κατά το χρόνο έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης. Προς αποκατάσταση της νομιμότητας στην υπαλληλική ιεραρχία απαιτείται, γενικά, αναδρομική ισχύς της νέας διοικητικής πράξης.

30

35

40

Κατά την επανεξέταση η διοίκηση δεσμεύεται από τα πορίσματα στα οποία στηρίχτηκε η ακυρωτική απόφαση και εμποδίζεται να προβεί σε διαφορετική εκτίμηση των ζητημάτων τα οποία οδήγησαν

την πράξη σε ακύρωση.

5 Η ανάκληση ή ακύρωση δεν εμποδίζει την έκδοση ταυτόσημης πράξης, εφόσον αυτή γίνεται μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης και εκτίμηση των ιδίων στοιχείων ή στοιχείων που υπήρχαν αλλά δεν είχαν ληφθεί υπόψη κατά την έκδοση της αρχικής [βλ. *Δημοκρατία ν. Σαφειριδής* (1985) 3 C.L.R. 163, *Μυτιδής ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 C.L.R. 737, *Παναγιώτης Βανέζης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522, *Γεώργιος Λύωνας κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038, *Δημοκρατία ν. Ανδρέα Στυλιανού κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2427, *Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4330, *Δημοκρατία ν. Θεόδουλου Πανταζή* (1991) 3 Α.Α.Δ. 47, *Νίκος Δημητριάδης κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2582, *Αντώνης Ορθοδόξου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2374, *Ρένος Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 376, *Φρίξος Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2030, *Κλεοπάτρα Κλεάνθους κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1994) 4 Α.Α.Δ. 783 και *Χρυστάλλα Συμεωνίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 258.

20 Στην απόφαση *Δημοκρατία ν. Πιτσιλλίδη* (ανωτέρω), η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου έκρινε νόμιμη και σύμφωνη με τις αρχές που διέπουν το ζήτημα της επανεξέτασης την ενέργεια της ΕΔΥ να καλέσει το νέο Προϊστάμενο των υποψηφίων να υποβάλει συστάσεις, εφόσον οι συστάσεις αυτές στηρίχθηκαν αποκλειστικά στα στοιχεία και δεδομένα του ουσιώδους χρόνου και δεν αποτελούσαν στοιχεία νέα που δεν ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της ανακληθείσας πράξης.

30 Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί, σε περιπτώσεις επανεξέτασης διοικητικών πράξεων, όπως η παρούσα, το Δικαστήριο ερευνά κατά πόσον τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε η διοίκηση κατά την έκδοση της επανεξετασθείσας πράξης, αποτελούσαν μέρος του πραγματικού καθεστώτος ή εάν αποτελούσαν στοιχεία νέα που δεν ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της αρχικής απόφασης και τα οποία δεν θα μπορούσαν νόμιμα να ληφθούν υπόψη (βλ. *Εύης Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών* (1992) 3 Α.Α.Δ. 437 και *Αντώνης Νικολάου κ.ά. ν. Ελεγκτικής Υπηρεσίας Συνεργατικών Εταιρειών* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4444).

40 Η παρούσα περίπτωση δεν αποτελούσε, όπως λανθασμένα ισχυρίστηκε ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση, παράλειψη μη οφειλόμενης από το νόμο ενέργειας ή αποχή από τη λήψη απόφασης, αλλά μετά από μετατόπιση του χρόνου, θετική συμμόρφωση της Αρχής με επανεξέταση και επαναπλήρωση των τριών θέσεων που παρέμειναν

κενές μετά από τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις.

Προς αποκατάσταση των πραγμάτων σύμφωνα με το δίκαιο στο σημείο στο οποίο βρίσκονταν πριν από την έκδοση της ακυρωθείσας διοικητικής απόφασης, η Αρχή όφειλε να αγνοήσει τα στοιχεία εκείνα που είχαν κηρυχθεί δικαστικά άκυρα και να βασίσει την κρίση της σε όσα νόμιμα στοιχεία υπήρχαν, πάντοτε στα πλαίσια του ουσιώδους χρόνου.

5

Όπως αναφέρθηκε και στην χωριστή απόφαση που εξέδωσε ο Δικαστής Πικής στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Ρένος Αργυρίδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 376.

10

“Η πλημμέλεια της σύστασης, λόγω απουσίας των εχέγγυων αμεροληψίας, την κατέστησε άκυρο στοιχείο κρίσεως. Οι συστάσεις, όπως και κάθε άλλο στοιχείο που κρίθηκε δικαστικά άκυρο, έπρεπε να αγνοηθούν από το διορίζον σώμα κατά την επανεξέταση της πλήρωσης της θέσης. Το ίδιο ισχύει, όπως έχει επανειλημμένα αποφασιστεί, και με τις εμπιστευτικές εκθέσεις οι οποίες κρίνονται απαράδεκτες. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις δεν ανασυντάσσονται από τους μετέπειτα προϊσταμένους των υποψηφίων, αλλά αγνοούνται κατά την επανεξέταση στο βαθμό και έκταση που είναι πλημμελείς [βλ. *Christoforou ν. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2413, *Louca ν. Republic* (1989) 3 C.L.R. 672, *Οικονομίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2029].”

15

20

25

Επίσης στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Εύης Αρουνσιώτης ν. Δήμου Λατσιών* (ανωτέρω), το Δικαστήριο έκρινε πως η επαναδιεξαγωγή συνεντεύξεων μετά από ανάκληση και επανεξέταση θέματος πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού, αποτελούσε νέο στοιχείο που δεν ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασης και διαφώνησε με ισχυρισμό που προβλήθηκε ότι, χωρίς τις νέες συνεντεύξεις δεν θα μπορούσε να διεξαχθεί η δέουσα έρευνα για τους υποψήφιους.

30

35

Στην υπό κρίση περίπτωση, η ανυπαρξία εγκύρων ΦΠ/Π για τους υποψηφίους μέχρι το Νοέμβριο του 1985, δεν δικαιολογούσε την κρίση των υποψηφίων βάσει ΦΠ/Π, πολύ μεταγενέστερων του ουσιώδους χρόνου. Όπως έχει εξάλλου νομολογηθεί, η ανυπαρξία εμπιστευτικών εκθέσεων για τους υποψηφίους που δεν οφείλεται σε σφάλμα τους, δεν συνιστά λόγο για τη μη συμπερίληψή τους μεταξύ των υποψηφίων για σκοπούς προαγωγής [βλ. σχετικά, *Trapelides ν. R.* (1986) 3 C.L.R. 1861 και *Ελπιδοφόρος Αλβάνης ν. Α.Τ.Η.Κ.* (1994) 4 Α.Α.Δ. 717].

40

Περαιτέρω, το επιχείρημα πως η σύγκριση των υποψηφίων με βάση τα μεταγενέστερα στοιχεία κρίσεως ήταν μόνο ακαδημαϊκής σημασίας και άφησε ανεπιτρεάστο το συμφέρον του αιτητή, δεν μπορεί, κατά την άποψή μου, να τύχει εφαρμογής στα γεγονότα και περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης, για το λόγο ότι, η ανυπαρξία εγκύρων ΦΠ/Π για τους υποψηφίους κατά τον πρώτο ουσιαστικό χρόνο, αποστέρησε ουσιαστικά το Δικαστήριο οιασδήποτε νομίμων και ομοιογενών στοιχείων σύγκρισης των δύο καθεστώτων, κατέστησε δε, ελλείψει μέσωσ, πρακτικά ανέφικτο τον έλεγχο της επίδρασης που άσκησε η παρατυπία στη λήψη της τελικής απόφασης· κατά συνέπεια, η προσέγγιση του θέματος με βάση την απόφαση *Μερόπη Κολοκασίδου ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801, δεν θα ακολουθηθεί.

Σαν συνέπεια της παντελούς εξαφάνισης της ακυρωθείσας πράξης και της επαναφοράς των πραγμάτων στο σημείο που βρίσκονταν πριν από την έκδοσή της (*status quo ante*), μοναδικοί υποψήφιοι οι οποίοι δικαιούνται κρίσεως κατά την επανεξέταση, είναι όλοι όσοι ήσαν υποψήφιοι κατά την πρώτη εξέταση του θέματος. Πρόσωπα τα οποία δεν βρίσκονταν μεταξύ των αρχικών υποψηφίων, δεν μπορούν να συγκαταλεγούν εκ των υστέρων και δεν έχουν έννομο συμφέρον προσβολής πράξεως διορισμού ή προαγωγής, που έγινε σαν αποτέλεσμα της επανεξέτασης. Είναι επίσης καθιερωμένη αρχή πως η εξέταση της κατοχής των προσόντων από τους υποψηφίους γίνεται με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας που ίσχυαν κατά την πρώτη εξέταση του θέματος και όχι με βάση μεταγενέστερα αυτής τροποποιημένα Σχέδια Υπηρεσίας [βλ. σχετικά, *Stylianou Constantinou ν. The Greek Communal Chamber* (1965) 3 C.L.R. 96, *Theodoros Vonditsianos & Others ν. R.* (1969) 3 C.L.R. 83, *Charilaos Kitromelides and Others ν. R.* (1975) 3 C.L.R. 531, *Andreas Ioannides and Another ν. R.* (1979) 3 C.L.R. 628, *Marios Ieronymides & Others ν. R.* (1986) 3 C.L.R. 2424, 2431, *Ιωάννης Πρέζας ν. Ε.Ε.Υ* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2304, *Τιμόθεος Δημητρίου ν. ΕΔΥ* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2155 και *Γρηγόρης Γρηγορίου ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1239].

Όπως αναφέρθηκε και στο το στάδιο της έκθεσης γεγονότων, ενώ το Συμβούλιο Προσωπικού είχε αρχικά αποφασίσει την πλήρωση σε ξεχωριστή διαδικασία των τριών θέσεων του 1982 και 1985, στη συνέχεια αποφάσισε, με το σκεπτικό ότι το μεσολαβούν διάστημα μεταξύ της 30.12.87 και 1.1.88 ήταν πολύ μικρό, την συνεξέταση της πλήρωσης των θέσεων αυτών και των θέσεων του 1987 σε μια κοινή διαδικασία. Προς το σκοπό αυτό το Συμβούλιο κατάρτισε κατάλογο στον οποίο περιέλαβε δεκαεπτά υποψηφίους, οι οποίοι κατά την 30.12.87 ή/και 1.1.88, είχαν συμπληρώσει την απαιτούμενη από τους Κανονισμούς τριετή υπηρεσία στο βαθμό του Τομέαρχη. Στον κα-

τάλογο αυτό Τομεαρχών, ο οποίος περιέχεται στα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου, είναι φανερό ότι περιλήφθηκαν τόσο υποψήφιοι οι οποίοι κατά το 1982 και 1985 είχαν συμπληρώσει τριετή υπηρεσία στο βαθμό του Τομεάρχη όσο και υποψήφιοι που δεν κατείχαν το προσόν αυτό κατά τους πιο πάνω ουσιαστικούς χρόνους. Οι υποψήφιοι αυτοί συγκρίθηκαν μεταξύ τους και αξιολογήθηκαν, τέλος δε δόθηκε μια συμβουλή προς την Αρχή για την πλήρωση και των επτά κενών θέσεων.

Στη συνέχεια το Συμβούλιο αφού διαπίστωσε πως οι υποψήφιοι που κατείχαν τα ελάχιστα προσόντα κατά την 1.6.88 ήταν οι ίδιοι με τους υποψηφίους του πιο πάνω καταλόγου, υιοθέτησε την αξιολόγηση και σύγκριση στην οποία προέβη για την παροχή συμβουλής προς πλήρωση των επτά θέσεων και αποφάσισε να συμβουλευτεί την Αρχή να προχωρήσει στην πλήρωση των τριών θέσεων του 1988 από τον ίδιο κατάλογο υποψηφίων.

Ακολούθως ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής, λαμβάνοντας υπόψη τα πρακτικά των συνεδριάσεων του Συμβουλίου Προσωπικού, προχώρησε και υπέβαλε επίσης μια κοινή εισήγηση προς την Αρχή, συστήνοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη για προαγωγή στις δέκα θέσεις

Τέλος το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, στη συνεδρίαση του της 12.6.91, αφού συνέκρινε όλους τους υποψηφίους μεταξύ τους, έκρινε πως τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν και αποφάσισε την προαγωγή τους στις δέκα επίδικες θέσεις.

Στην υπό κρίση υπόθεση οι δύο διαδικασίες προαγωγής που ακολουθήθηκαν ήταν μεταξύ τους άρρηκτα συνδεδεμένες, αφού από τον ίδιο κατάλογο υποψηφίων κρίθηκαν και συγκρίθηκαν προσοντούχοι με μη προσοντούχους υποψηφίους κατά τους ουσιαστικούς χρόνους. Οι καθ' ων η αίτηση παραβίασαν το καθεστώς της επανεξέτασης αναμειγνύοντας και συνεξετάζοντας τέσσερις διαφορετικές διαδικασίες διαφορετικών πραγματικών καθεστώτων σε μια κοινή προαγωγική διαδικασία. Η παρατυπία που είχε εμφιλοχωρήσει κατά την πλήρωση των επτά θέσεων, επηρέασε και την επόμενη διαδικασία πλήρωσης των τριών θέσεων, εφόσον η αξιολόγηση, σύγκριση και τελική επιλογή υποψηφίων έγινε από τον ίδιο κοινό κατάλογο. Εάν οι καθ' ων η αίτηση δεν παραβίαζαν το ουσιαστικό καθεστώς της επανεξέτασης, υπήρχε σοβαρή πιθανότητα ο τελικός κατάλογος των επικρατεστέρων υποψηφίων να ελάμβανε διαφορετική μορφή.

Δεν προτίθεται να υπεισελθω στην εξέταση του ζητήματος των δικαιουμένων σε κρίση υποψηφίων κατά τους ουσιαστικούς χρόνους, έρ-

γο το οποίο ανήκει στην αρμοδιότητα της διοικητικής αρχής.

5 Το επιχείρημα που προβλήθηκε πως η μεταφορά των θέσεων άφησε ανεπηρεάστο το δικαίωμα του αιτητή Αλβάνη για υποψηφιότητα, δεν μπορεί να ευσταθήσει. Η αντίθετη θέση που υποστηρίχθηκε, ότι η χρονική μεταφορά των θέσεων του 1982 και 1985 υπέβαλε τον αιτητή σε άνιση μεταχείριση, υποχρεώνοντάς τον να συναγωνισθεί με ανθυποψηφίους του οι οποίοι κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν κατείχαν τα προσόντα, γίνεται αποδεκτή.

10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η εξέταση των υπολοίπων λόγων ακύρωσης που αναπτύχθηκαν, παρέρχεται.

15

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν χωρίς έξοδα.